

SWEDISH ENVIRONMENTAL PROTECTION AGENCY

SKRIVELSE

2017-10-23

Ärendnr:

NV-08969-16

Jakt i Sveriges ekonomiska zon

Redovisning av regeringsuppdrag

Innehåll

INNEHÅLL	2
SAMMANFATTNING	3
1 INLEDNING	4
1.1 Uppdraget	4
1.2 Bakgrund	4
1.3 Genomförande	7
2 JAKT I SVERIGES EKONOMISKA ZON	8
2.1 Naturvårdsverkets förslag	8
2.2 Mer om förslaget	8
2.3 Överväganden och motiv	10
2.4 Konsekvenser	16
3 FÖRFATTNINGSFÖRSLAG	20
3.1 Förslag till ändringar i lagen (1992:1140) om Sveriges ekonomiska zon	20
3.2 Förslag till ändring i förordningen (1992:1226) om Sveriges ekonomiska zon	20
3.3 Förslag till ändringar i jaktlagen (1987:259)	21
3.4 Förslag till ändringar i jaktförordningen (1987:905)	23
3.5 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser	25
4 KÄLLFÖRTECKNING	26

Sammanfattning

Naturvårdsverket har utrett förutsättningarna för att upplåta Sveriges ekonomiska zon för jakt och hur handläggningen i så fall bör utformas.

Den ekonomiska zonen är inte svenskt territorium, men Sverige har genom internationella överenskommelser ensamrätt att utvinna naturresurser i zonen. Naturvårdsverket bedömer att vilt är en sådan resurs som omfattas av ensamrätten. Idag tillåts ingen jakt bedrivs i den ekonomiska zonen, allt vilt är fredat där.

Jakt på säl bedöms utgöra det främsta motivet till att upplåta den ekonomiska zonen för jakt. Idag sker jakt på säl endast som skyddsjakt, men Naturvårdsverket har tidigare föreslagit licensjakt på säl. Skyddsjakt regleras genom Naturvårdsverkets beslut och får enligt dessa bedrivs i direkt anslutning till plats där fiske bedrivs. Detta innebär att skyddsjakt efter säl i den ekonomiska zonen kommer att bedrivs inom avgränsade områden och i första hand från båt. Om licensjakt skulle tillåtas kan även jakt från is bli aktuellt i större omfattning och över större ytor.

Naturvårdsverket föreslår att den ekonomiska zonen upplåts för jakt efter säl, vilket blir möjligt genom ändringar i lagen om Sveriges ekonomiska zon och i jaktlagen. Jakt i zonen får ske efter anmälan till jaktkortsregistret och sedan bedrivs enligt Naturvårdsverkets säljaktsbeslut. Tillsynsansvaret för jakt i den ekonomiska zonen föreslås ligga på Kustbevakningen. För att underlätta tillsynen föreslås att uppgifter om fullgjord anmälan ska framgå direkt på jaktkortet.

Naturvårdsverket föreslår inte någon allmän jakt i den ekonomiska zonen. Arter som skulle kunna vara aktuella att jaga i den ekonomiska zonen är i första hand ejder och alfågel, som rastar och övervintrar i zonen.

Naturvårdsverket bedömer dock att det inte är ändamålsenligt att skapa en särskild reglering för sådan jakt med hänsyn till de administrativa förutsättningarna och dessa arters populationsutveckling.

1 Inledning

1.1 Uppdraget

Uppdraget står i regleringsbrevet för 2017. Naturvårdsverket ska ”utreda förutsättningarna för att möjliggöra jakt i Sveriges ekonomiska zon och hur handläggningen skulle kunna utformas. I uppdraget ingår även att, om det bedöms lämpligt, lämna författningsförslag som föranleds av övervägandena. I uppdraget ingår även att redovisa konsekvenserna för de arter som kan komma att påverkas. Vid uppdragets genomförande ska EU-rätten beaktas samt internationella överenskommelser om allmänhetens rätt att få beslut i miljöfrågor rättsligt prövade.

Uppdraget ska redovisas till Regeringskansliet (Näringsdepartementet) senast den 31 oktober 2017.”

1.2 Bakgrund

1.2.1 Sveriges ekonomiska zon

Sveriges ekonomiska zon omfattar det havsområde utanför territorialgränsen som regeringen föreskriver¹. Omfattningen är beskriven i förordningen (1992:1140) om Sveriges ekonomiska zon.

Den ekonomiska zonen utgör inte svenskt territorium. Sveriges rättigheter och skyldigheter i den ekonomiska zonen utgår från havsrättskonventionen², men även andra stater har rättigheter och skyldigheter i den svenska ekonomiska zonen.

I den ekonomiska zonen har Sverige exklusiva rättigheter och skyldigheter vad gäller utvinning och bevarande av naturresurser och miljöskydd. Införandet av en svensk ekonomisk zon motiverades med att det innebär en förstärkning av Sveriges möjligheter att reglera förhållandena i våra omgivande hav utanför den svenska territorialgränsen. Bland annat gäller det rätten att införa lagstiftning som syftar till att skydda mot störande ingrepp i den marina miljön³.

Försvar, sjöfart, naturvård, energiproduktion, forskning, materialutvinning och fiske är exempel på verksamheter som har intressen i Sveriges ekonomiska zon⁴.

---

¹ Lag (1992:1140) om Sveriges ekonomiska zon, 1 §.

² Förenta nationernas havsrättskonvention, undertecknad 1982

³ Proposition 1992/93:54 om en svensk ekonomisk zon

⁴ SOU 2010:91. Planering på djupet – fysisk planering av havet, betänkande av Havsplaneutredningen

I Sveriges ekonomiska zon gäller svensk rätt endast där så särskilt har angivits. Jaktlagen gäller till exempel endast genom fredningsbestämmelserna i 3 §. Någon jakträtt finns inte definierad i svensk ekonomisk zon, vilket innebär att det för närvarande inte går att jaga där.

1.2.2 Skyddsvärda områden i den ekonomiska zonen

I Sveriges ekonomiska zon finns ett antal utpekade skyddsvärda områden.⁵ Det handlar framför allt om områden med rev, uppgrundningar och sandbankar⁶. Flera av dessa områden är viktiga födo-, uppväxt, rast- och övervintringsområden för vissa sjöfågelarter, till exempel ejder och alfågel. Områdena är även av betydelse för tumlare, sälar och flera fiskarter och har i många fall unika ekologiska förutsättningar. Sverige har genom konventionerna för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten (OSPAR) och om skydd av Östersjöområdets marina miljö (Helsingforskonventionen, Helcom), EU:s art- och habitatdirektiv samt fågeldirektivet åtagit sig att skydda dessa områden⁷.

1.2.3 Sälskador och jakt på säl

Sälar orsakar skador för yrkesfisket genom att äta eller skada den fisk som fångas i framför allt redskap som nät och ryssjor, samt genom skador på redskapen som sådana. Det förekommer också att sälar fastnar i redskapen och drunknar.

Gråsäl, vikaresäl och knobbsäl är i grunden fredade genom 3 § jaktlagen och skydds jakt är idag den enda tillåtna jaktformen för arterna. Naturvårdsverket får besluta om skydds jakt efter säl för att förhindra allvarlig skada på fiske om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde.

Studier med videofilmning stödjer teorin att det är så kallade specialiserade individer som besöker och orsakar skador i fiskeredskap⁸. Mot denna bakgrund tillåter Naturvårdsverkets beslut om skydds jakt som regel endast skydds jakt på säl i direkt anslutning till plats där fiske bedrivs. I besluten regleras vilka sälarter som får jagas, hur många sälar som får skjutas och formerna för jaktens bedrivande.

⁵ Se <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se/>

⁶ Vänta Litets grund, Finngrundet, Hoburgs bank och Midsjöbankarna, Sydvästskånes utsjövatten, Nordvästra Skånes havsområde, Stora Middelgrund och Röde bank, Lilla Middelgrund, Fladen och Bratten

⁷ Områden rapporterade till Helsingforskommissionen (HELCOM), områden rapporterade enligt Oslo Paris konventionen (OSPAR) och områden som rapporterats enligt EU:s art- och habitatdirektiv 92/43/EEG samt fågeldirektivet 79/409/EEG

⁸ Havs- och vattenmyndigheten, 2012. Nationell förvaltningsplan för gråsäl i Östersjön.

Under 2017 tillåts skydds jakt efter totalt 555 gråsäl fördelat på kustlänen från Norrbotten ned till Skåne, 290 knobbsäl fördelat på Västra Götaland, Halland och Skåne län samt 130 vikaresäl i Norrbottens och Västerbottens län.

Naturvårdsverket föreslog i ett regeringsuppdrag 2013 att licensjakt på säl skulle tillåtas⁹. I samma uppdrag utredde myndigheten också vilka möjligheter som finns när det gäller att effektivisera skyddsjakten efter säl.

1.2.4 Jaktlagsutredningen

I juli 2012 tillsattes en utredning¹⁰ för att bland annat se över och modernisera den svenska jaktlagstiftningen. En översyn av lagen skulle ske inte minst mot bakgrund av EU:s naturvårdsdirektiv. Utredaren skulle också se över ett antal särskilda frågor, däribland möjligheten att jaga i Sveriges ekonomiska zon. Fokus för sådan jakt var i första hand säl.

Jaktlagsutredningen lades ner 2015 och hann aldrig utreda frågan om jakt i Sveriges ekonomiska zon.

1.2.5 Regeringsuppdrag om ny strategi för svensk viltförvaltning

Naturvårdsverket redovisade 2015 en ny strategi för svensk viltförvaltning¹¹. Strategin anger vilka mål som bör prägla arbetet med svensk viltförvaltning och vilken roll Naturvårdsverket önskar ha i det arbetet. Strategin innehåller också ett antal förslag till åtgärder på nationell nivå, däribland att utreda möjligheterna till jakt i ekonomisk zon, att möjliggöra licensjakt på säl samt att myndigheten får ett tydligt uppdrag att främja brukande av vilt som resurs.

1.2.6 Jakt i andra länders ekonomiska zon

Finland

Jakt tillåts i Finlands ekonomiska zon och bedrivs i viss omfattning, framför allt efter säl¹². Var och en som är fast bosatt i Finland har rätt att jaga i Finlands ekonomiska zon efter att ha löst finländskt jaktkort hos statliga Forststyrelsen. Rätten att jaga omfattar även finska medborgare som får jaga oavsett var de är bosatta. Forststyrelsen förvaltar statliga marker i Finland och kan efter ansökan ge även andra än finländska medborgare tillstånd att jaga inom Finlands ekonomiska zon¹³. Sådan jakt förutsätter även att utlänningen löser finländskt jaktkort samt att jakten bedrivs tillsammans

⁹ Redovisning av regeringsuppdrag om hur licensjakt på säl bör utformas samt hur skyddsjakten kan effektiviseras. Dnr. NV-00327-13

¹⁰ Regeringen, 2012. Översyn jaktlagstiftningen. Kommittédirektiv 2012:77.

¹¹ Regeringsuppdrag om en strategi för svensk vilt- och rovdjursförvaltning, Dnr. NV-00303-15

¹² Uppgift från Stefan Pellas, jaktchef Finlands viltcentral

¹³ Finlands jaktlag (1993/615) och jaktförordning (1993/666)

med en finländsk jägare. Jakt efter vikaresäl kräver att jägaren beviljats jaktlicens av Finlands viltcentral och jakt efter gråsäl sker inom ramen för regional kvot som beslutas av jord- och skogsbruksministeriet¹⁴.

Danmark

I Danmarks ekonomiska zon ("fisketerritoriet") är icke yrkesmässig jakt tillåten för fast bosatta i Danmark. Detta gäller också personer som har uppnått en närmare anknytning till Danmark.¹⁵ Den jakt som är aktuell är i första hand jakt på sjöfågel. Säljakt sker endast som skydds jakt och då bara i särskilda fall.

1.3 Genomförande

Arbetet har bedrivits i en intern arbetsgrupp. Ett dialogmöte har hållits med berörda intressenter för att inhämta synpunkter på de överväganden som Naturvårdsverket gjort. Till mötet inbjöds länsstyrelser i kustlän, övriga myndigheter, intresseorganisationer och forskare. De synpunkter som har inkommit indikerar bland annat ett begränsat intresse för annan jakt än säljakt i den ekonomiska zonen, en viss oro över att sjöfågelarter som ejder och alfågel kan störas om jakt bedrivs på vissa platser i den ekonomiska zonen samt att det är rimligt att samma regler för möjligheten att freda fiskeredskap bör råda i zonen som i territorialhavet.

Arbetsgruppen har bestått av Emil Ekström, jurist och Jonas Nordanstig, projektledare.

---

¹⁴ Finska jaktlagen (1993/615) 10 §

¹⁵ Se 2 kap. 15 § i Danmarks jagtlov

2 Jakt i Sveriges ekonomiska zon

2.1 Naturvårdsverkets förslag

Naturvårdsverket föreslår att Sveriges ekonomiska zon upplåts för jakt på säl. Upplåtelsen sker efter anmälan till jaktkortsregistret. Rätten att jaga i den ekonomiska zonen tillfaller alla EES-medborgare (medborgare i EU-länder och länder som ingår i det europeiska ekonomiska samarbetsområdet).

Formerna för jaktens bedrivande, tillåtna jaktområden, antal sälar som får fällas, krav på återrapportering och andra närmare villkor för jakten regleras i Naturvårdsverkets beslut. För närvarande bedrivs jakt efter säl endast som skyddsjakt, men om licensjakt införs i framtiden antas motsvarande reglering att ske i beslut eller genom föreskrifter.

2.2 Mer om förslaget

2.2.1 Upplåtelse

Genom en ny bestämmelse (12 a §) i jaktlagen (1987:259) upplåts jakträtten i Sveriges ekonomiska zon för jakt efter säl. Det upplåts således ingen jakträtt för andra arter.

Av bestämmelsen framgår att jakträtten upplåts genom anmälan och till medborgare i EU eller EES-länder. Med EES-länder avses de länder som ingår i det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. EU ingår i samarbetsområdet, varför EU-medborgare också är EES-medborgare. Naturvårdsverket väljer dock av pedagogiska skäl att använda båda begreppen i förslaget till ändring i jaktförordningen.

Anmälan ska göras till jaktkortsregistret, vilket framgår av ett tillägg i 49 § i jaktförordningen (1987:905).

2.2.2 Jaktens bedrivande

Att jaktlagen i sin helhet gäller i Sveriges ekonomiska zon förtydligas genom en ny bestämmelse 4 a § i lagen (1992:1140) om Sveriges ekonomiska zon och genom ändringar i 1 § och 3 § jaktlagen.

I lagen om Sveriges ekonomiska zon görs också en ändring i 5 § för att förtydliga att jakt inte omfattas av den tillståndsplikt som gäller i zonen för särskilt utpekade verksamheter.

I den ekonomiska zonen föreslås endast jakt på säl vara tillåten, antingen som skyddsjakt eller som framtida licensjakt. Idag förekommer ingen licensjakt på säl, utan endast skyddsjakt. Skyddsjakten regleras i beslut som

fattas av Naturvårdsverket. I besluten regleras vilka sälarter som får jagas, var och när jakten får ske samt övriga villkor för jaktens bedrivande. Till exempel kan särskild hänsyn tas till skyddsvärda områden eller verksamheter som bedrivs i den ekonomiska zonen. Ett tak för antalet sälar som får fällas och krav på återrapportering av och provtagning från skjutna sälar regleras också i besluten.

Naturvårdsverket har som nämnts tidigare föreslagit licensjakt på säl. Syftet med sådan jakt kan dels vara att på ett hållbart sätt nyttja sälen som viltresurs och dels att vid behov kunna reglera regionala bestånd på ett sätt som minskar skador för näringar och skapar tid att utveckla skadeförebyggande metoder¹⁶.

Naturvårdsverket anser att licensjakt på säl är ett komplement till skydds jakt. Av detta följer också att myndigheten inte anser att skydds jakt efter säl ska bedrivas i populationsbegränsande syfte eller i övrigt på ett sätt som kan förväxlas med licensjakt. Tvärtom är det viktigt att göra tydlig skillnad på dessa olika begrepp.

Om licensjakt skulle tillåtas på säl är det Naturvårdsverkets bedömning att sådan jakt också kan regleras i beslut eller i myndighetsföreskrifter. Det behövs därmed inga nya bestämmelser i jaktlagen eller jaktförordningen som reglerar formerna för säljakt i den ekonomiska zonen. Möjlighet att besluta om licensjakt är en förutsättning för jakt efter säl på is i mer betydande omfattning, framför allt mot bakgrund av att sådan jakt kan ha andra syften och förenas med andra villkor än skydds jakt.

För att undvika att bestämmelserna om jakttider kan misstolkas om den ekonomiska zonen öppnas för jakt görs en justering av definitionen på kustområde i jaktförordningens bilaga 1.

2.2.3 Tillsyn och ansvar

Enligt 8 § förordningen om Sveriges ekonomiska zon (1992:1226) har Kustbevakningen tillsynsansvaret för sådana tillståndspliktiga verksamheter som anges i lagen om Sveriges ekonomiska zon. Genom att vidga denna bestämmelse så får också Kustbevakningen tydligt ansvar för tillsyn enligt jaktlagen i Sveriges ekonomiska zon.

För att förenkla Kustbevakningens tillsyn så föreslås att 51 § jaktförordningen ändras så att uppgifter om fullgjord anmälan ska framgå på kortet. Vidare föreslås att 52 f § i samma förordning ändras så att Naturvårdsverket får en skyldighet att föra ett register över vilka som har anmält jakt i den ekonomiska zonen. Eftersom det är till jaktkortsregistret som anmälan ska göras, föreslås även att 52 g § i jaktförordningen ändras så att jaktkortsregistrets ändamål även omfattar redovisning av vilka som har anmält jakt i den ekonomiska zonen.

¹⁶ Naturvårdsverket, dnr. NV-00327-13.

Genom att jaktlagen i sin helhet blir tillämplig i den ekonomiska zonen bedömer Naturvårdsverket också att lagens ansvars- och straffbestämmelser ska gälla där. Genom en ändring i 45 § jaktlagen kan därmed den som jagar i den ekonomiska zonen utan föregående anmälan dömas till böter.

2.2.4 Administrativa lösningar

För att få jaga i Sveriges ekonomiska zon ska man anmäla sig för jakt i zonen och för den eller de sälararter man avser att jaga. Anmälan görs digitalt till jaktkortsregistret, som administreras av Naturvårdsverket. För svenska medborgare gäller då att man ska ha avlagt jägarexamen, inklusive skjutprov för högvilt för att få jaga säl. För att få jaga ska man som vid annan jakt betala viltvårdsavgift. Uppgifter om jägarexamen, erlagd viltvårdsavgift och fullgjord anmälan om jakt framgår på jaktkortet, som kan sparas digitalt, skrivas ut eller skickas ut med post. Jaktkortet ska medföras vid jakt och vid behov uppvisas för tjänsteman vid till exempel Kustbevakningen. Dessutom ska man kunna uppvisa giltig vapenlicens eller lånelicens för klass 1-vapen. Kravet på viltvårdsavgift och giltig vapenlicens gäller även utländska jägare. Någon särskild avgift för att få jaga i den ekonomiska zonen föreslås inte.

2.3 Överväganden och motiv

2.3.1 Jakt i Sveriges ekonomiska zon

Naturvårdsverket bedömer att vilt är en sådan naturresurs som omfattas av Sveriges exklusiva ekonomiska rättigheter i zonen. Jakt är en form av viltförvaltning och det kan därmed anses rimligt att svenska staten har rådighet över frågan om och till vem jakträtt ska upplåtas i Sveriges ekonomiska zon.

Naturvårdsverket konstaterar att skador från säl på fiskeredskap också förekommer i den ekonomiska zonen. Enligt uppgift från Havs- och vattenmyndigheten sker de flesta rapporterade sälskador inom territorialhavet, men att det framför allt utmed syd- och sydostkusten också finns skador registrerade i den ekonomiska zonen. Mot denna bakgrund är det rimligt att skydds jakt efter säl även ska kunna tillåtas i den ekonomiska zonen. Det blir då främst fråga om skador från gråsäl och knubbsäl, men Naturvårdsverket ser ingen anledning att särreglera den ekonomiska zonen när det gäller beslut om skydds jakt på vikaresäl, varför alla sälararter ska kunna jagas i den ekonomiska zonen. Detta bedöms också vara förenligt med de åtaganden som Sverige har gjort när det gäller säl förvaltningen i Östersjön inom ramen för Helcom. Det har framförts att skydds jakt i den ekonomiska zonen är obehövlig då samma sälindivider orsakar skador på redskap i territorialhavet och kan jagas där. Naturvårdsverket anser dock att

det är rimligt att utgå från den fiskeutövandes rätt att i direkt mening kunna freda redskap från skador, även om den rätten inte alltid utnyttjas.

Om licensjakt på säl skulle tillåtas kommer sådan jakt också att kunna bedrivas i den ekonomiska zonen. Naturvårdsverket anser att detta är i linje med det främjande av viltbruk som myndigheten vill åstadkomma med bland annat strategin för svensk viltförvaltning.

2.3.2 Upplåtelse

Fördraget om Europeiska Unionens funktionssätt¹⁷ ger i artikel 18 uttryck för det allmänna diskrimineringsförbudet som innebär att EU-medborgare, som utövar sin rätt att uppehålla sig i en annan medlemsstat, ska behandlas på samma sätt som medborgare i den aktuella staten. Artikel 56 förbjuder all form av diskriminering av tjänsteföretag och tjänstemottagare. Ett bosättningskrav eller motsvarande begränsning som diskriminerar andra EU-medborgare kan endast anses förenligt med EU-rätten om det är motiverat av ett tvingande skäl av allmänintresse, exempel på vilka finns uppräknade i artikel 40 tjänstedirektivet¹⁸. En sådan begränsning måste också vara lämplig för att uppnå det mål som eftersträvas, den måste vara proportionerlig och därmed inte gå utöver vad som är nödvändigt för att tillgodose det tvingande allmänintresset. Ett exempel på tvingande skäl av allmänintresse som kan hävdas är skyddet av miljön.

De regler som har införts för jakt i Finlands respektive Danmarks ekonomiska zon tillämpar inte fördragets likabehandlingsprincip fullt ut. Det har också anförts att tjänstedirektivet inte alls är tillämpligt när det gäller jakt, vilket i så fall skulle öppna för nationella särregler som inte utgår från likabehandlingsprincipen. Naturvårdsverket har inte närmare utrett motiven till grannländernas inskränkningar eller huruvida tjänstedirektivet alls är tillämpligt på jakt och utgår i detta uppdrag därför från att reglerna om fri rörlighet för tjänster kan vara tillämpliga i den ekonomiska zonen.

Naturvårdsverkets förslag innebär att endast säl ska kunna jagas i den ekonomiska zonen. Mot bakgrund av att sådan jakt regleras i beslut och att ingen allmän jakt är tillåten i zonen så bedömer Naturvårdsverket att det inte finns något tvingande allmänintresse som skulle motivera att man frångår likabehandlingsprincipen när det gäller jakt i Sveriges ekonomiska zon.

EES-länder är de länder som genom avtalet om det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har anslutit sig till EU:s grundprinciper om fri rörlighet för bland annat tjänster. Förutom EU-länderna själva omfattar EES även Norge, Island och Lichtenstein. Schweiz har slutit separata avtal med EU

¹⁷ Fördraget om Europeiska Unionens funktionssätt 2012/C 326/01

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden

om viss fri rörlighet, men ingår inte i EES och har inte infört tjänstedirektivet.

Den föreslagna upplåtelsen av zonen för jakt omfattar därför alla medborgare i EES-länder, det vill säga EU-länder samt Norge, Island och Lichtenstein.

2.3.3 Arter och jaktformer

Säljakt är det främsta skälet till att utreda frågan om jakt i Sveriges ekonomiska zon. Naturvårdsverket har även bedömt om det kan vara lämpligt att också tillåta jakt på andra arter i zonen.

För närvarande är säljakt endast tillåten som skydds jakt. I Naturvårdsverkets beslut regleras skyddsjakten närmare och tillåts som regel endast inom 200 meter från plats där fiske bedrivs. Dessutom regleras det maximala antalet sälar som får skjutas och under vilken tid jakt får bedrivs, i syfte att begränsa risken för störning under kutningsperioden. Denna inträffar vid olika tidpunkter för de aktuella sälarterna, men sammanfaller i de norra farvattnen till stor del med den isbelagda delen av året. Det innebär att skydds jakt (och därmed även en framtida licensjakt) utanför kutningsperioden endast till del kan ske på is. Samtidigt sker mycket lite eller inget fiske vid isbelagda förhållanden, varför det sällan är relevant att bedriva skydds jakt efter säl då. Undantaget kan vara om fiskeredskap placeras utanför iskanten och sälar kan skjutas på och från isen. I andra fall behöver skydds jakt i den ekonomiska zonen ske från båt.

Det finns flera utmaningar förknippade med jakt på säl från båt. Skyttet sker från ett rörligt underlag (beroende på vind, vågor, strömmar och båtens konstruktion) mot ett mål som är litet (endast huvud och del av halsen) och som rör sig oberoende av båten. Avståndsbedömning över öppet vatten är också svår. Det är dessutom svårt att bärga sälar som skjuts i vattnet beroende på att djuren ofta sjunker snabbt. Sälar är dock förhållandevis lättskjutna genom sitt mjuka skelett och en träff mot huvudet är som regel dödande. För att underlätta bärgning av fällda sälar så kan Naturvårdsverket medge undantag från kravet på att båtens motor måste vara avstängd. Vid skydds jakt efter säl får man därför som regel ha motorn igång, även om båten alltså måste ligga stilla då en säl påskjuts.

Eventuell framtida licensjakt kommer troligen inte att omfattas av något krav på att jakt endast får ske i direkt anslutning till plats där fiske bedrivs. Istället blir de tillgängliga ytorna för jakt betydligt större och friare att utnyttja. Det gör också att jakt på is antas bli mer förekommande. De svårigheter som finns med att skjuta säl från båt finns inte på samma sätt om både skytten och sälen befinner sig på is. Det innebär både att jaktformen kanske blir mer attraktiv och att möjligheterna till säkra skott och att kunna bärga bytet ökar. Det är för tidigt att säga hur eventuella beslut eller föreskrifter om licensjakt ska utformas, men man kan förmoda att det

kommer att bli vissa skillnader jämfört med dagens reglering av skyddsjakten på säl.

När det gäller andra arter är det främst ejder och alfågel som kan vara intressanta att jaga i den ekonomiska zonen, bland annat då de rastar och övervintrar i det öppna havet¹⁹ och där kan påträffas i stora flockar. För ejder och alfågel råder allmän jakttid enligt jaktförordningens bilaga 1. Fågeljakt på öppet hav är troligtvis relativt svår att genomföra i praktiken och Naturvårdsverket känner inte till något uttalat önskemål om möjlighet till jakt efter ejder och alfågel i zonen, vilket gör det svårt att bedöma betydelsen av att införa en sådan jaktmöjlighet.

Till de mer intressanta områdena för jakt på dessa arter i den ekonomiska zonen hör vissa Natura 2000-områden, till exempel vid Hoburgs bank och Midsjöbankarna. Jakt i eller i anslutning till Natura 2000-områden efter arter som är grund för utpekandet kan behöva tillståndsprövas enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken, vilket kan innebära att ett begränsat antal jägare kommer att utnyttja en rätt att jaga där. I andra delar av Sveriges ekonomiska zon bedöms möjligheterna att påträffa jaktbara fågelarter vara så pass små att intresset för att jaga där kan antas bli begränsat.

Ofta uppehåller sig ejder och alfågel koncentrerat i större antal i vissa områden i zonen och jakt kan då innebära större risk för störningar för fåglarna än den kustnära jakten. Ytterligare påförd stress genom jakt- och jaktförsök skulle kunna försämra redan utsatta beståndets kondition ytterligare. Under vintern och i samband med förflyttningar kan fåglarna vara mer sårbara för störningar än annars. Exempelvis kan jakt innebära att de bästa födosöksområdena inte kan utnyttjas fullt ut.

Naturvårdsverket bedömer med stöd av detta att jakt på sjöfågel, eller andra allmänt jaktbara arter enligt jaktförordningens bilaga 1, tills vidare inte bör tillåtas i den ekonomiska zonen. Om intresset skulle bli påtagligt och det visar sig att sådan jakt inte påverkar berörda arter på ett oönskat sätt kan man i framtiden överväga att öppna den ekonomiska zonen för jakt på sjöfågel.

2.3.4 Tillsyn och ansvar

Kustbevakningen bedriver sjöövervakning inom Sveriges sjöterritorium och ekonomiska zon och ska utöva tillsyn över zonen²⁰. Enligt instruktionen ska Kustbevakningen, ”i den utsträckning det följer av föreskrifter och överenskommelser med andra myndigheter, bedriva tillsyns- och kontrollverksamhet i fråga om bland annat fiske och därtill knuten verksamhet, jakt och annat ianspråktagande av naturresurser samt skydd av

¹⁹ Durinck, J. et al. 1994. Important Marine Areas for Wintering Birds in the Baltic Sea. Report to the European Commission.

²⁰ Förordning (2007:853) med instruktion för Kustbevakningen

miljö- och naturvårdsintressen”. Ett sådant ansvar finns i förordningen om Sveriges ekonomiska zon (1992:1226) där Kustbevakningen ska bedriva tillsyn över tillståndspliktiga verksamheter i zonen.

Det innebär att om jaktlagen i sin helhet görs tillämplig i den ekonomiska zonen så faller det sig naturligt att Kustbevakningens befintliga tillsynsansvar över den ekonomiska zonen också bör omfatta jakt. Kustbevakningen är också den myndighet som har bäst operativa resurser för att genomföra tillsyn i den ekonomiska zonen. Naturvårdsverket bedömer därför att det är rimligt att Kustbevakningen även får ett tydligt tillsynsansvar över säljakten i Sveriges ekonomiska zon, genom det föreslagna tillägget i förordningen om Sveriges ekonomiska zon.

Att Kustbevakningen har befogenheter i den ekonomiska zonen när det gäller att förhindra brott mot författningar som bland annat omfattar jakt framgår av lagen (1982:395) om Kustbevakningens medverkan vid polisiär övervakning.

Genom ändringen i 45 § jaktlagen blir underlåtelse att anmäla jakt på säl i Sveriges ekonomiska zon i vissa fall belagd med böter.

Anmälningsförfarandet framgår av tillägget i 49 § jaktförordningen. Med hänsyn till att det är fråga om att öppna ett helt nytt område för jakt och som ligger utanför svenskt territorium samt att upplåtelsen görs för en bred krets av medborgare bedömer Naturvårdsverket att det är rimligt att anmälningsplikten kopplas till en sanktionsmöjlighet. Det är rimligt också med tanke på att själva anmälningsförfarandet bedöms som relativt okomplicerat och med goda möjligheter att göra från ett annat EES-land.

Kontrollen av jaktkort och anmälningar om jakt i Sveriges ekonomiska zon skulle underlättas om Kustbevakningens tillgång till uppgifter i jaktkortsregistret förenklas. När det gäller viltvårdsavgiften så utgör det statliga jaktkortet bevis för att avgiften har betalats och enligt 52 § i jaktförordningen så är man skyldig att medföra kortet under jakt och på uppmaning visa upp det för den som bedriver tillsynen, normalt polisman men i detta fall kustbevakningstjänsteman.

Naturvårdsverket hemställde 2013 om att offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ändras så att Polismyndigheten, Kustbevakningen, Länsstyrelsen och Tullverket kan få tillgång till uppgifter i jaktkorts- och jägarexamensregistren utan hinder av sekretess²¹. Jaktförordningen ändrades därefter 2016 så att Polismyndigheten genom ett förenklat förfarande kan få tillgång till uppgifter om avlagda prov som ingår i jägarexamen. Någon vidare sekretessbrytande bestämmelse som omfattar även jaktkortsregistret och andra myndigheter än Polismyndigheten har dock såvitt Naturvårdsverket förstår inte införts ännu. Det finns därför skäl att föreslå

²¹ Hemställan om tillägg i offentlighets- och sekretesslagen samt jaktförordningen rörande jaktkorts- och jägarexamensregistren. Dnr. NV-07088-13

ett sätt för Kustbevakningens att bedriva effektiv tillsyn på ett sätt som inte innebär att myndigheten ska ha tillgång till jaktkortsregistret.

Genom att uppgifterna på själva jaktkortet också föreslås omfatta fullgjord anmälan om jakt på säl i Sveriges ekonomiska zon så bör kontrollen av fullgjord anmälan kunna ske direkt på plats, utan behov av direkt tillträde till något register. Det innebär också att det föreslagna tillägget till bötesbestämmelsen i 45 § jaktlagen blir ändamålsenligt. Om Kustbevakningen inte kan kontrollera om anmälan har gjorts på plats och inte heller får tillträde till jaktkortsregistret skulle en sådan straffbestämmelse annars bli tandlös.

Naturvårdsverket uppmuntrar ett digitalt anmälningsförfarande till jaktkortsregistret. I de fall viltvårdsavgiften betalas genom en inloggning med bank-id kommer inget fysiskt jaktkort att skickas ut. Istället kan den som löser jaktkortet ladda ner det direkt på sin telefon i en mobilanpassad version alternativt själv skriva ut det på papper. Detta förfarande skulle också underlätta om betalning av viltvårdsavgiften görs vid ett tillfälle och en anmälan om jakt i den ekonomiska zonen vid ett annat. En förnyad kvittens kan då tas med vid jakten och vid behov uppvisas för tjänsteman vid Kustbevakningen.

Naturvårdsverkets förslag innebär att ett helt nytt geografiskt område upplåts för jakt. Det är därför rimligt att Naturvårdsverket i samband med detta också ges ett tydligt uppdrag att föra ett register över vilka som har anmält jakt i den ekonomiska zonen. Ett skäl för detta är att uppgifter om hur många som har anmält jakt för viss sälart i den ekonomiska zonen kan hjälpa Kustbevakningen att göra ändamålsenliga prioriteringar av i vilka vatten man ska bedriva tillsyn.

Den föreslagna ändringen i 52 f § jaktförordningen syftar till att möjliggöra en sådan ändamålsenlig registerhållning, medan ändringen i 52 g § samma förordning förtydligar att jaktkortsregistret används för detta ändamål.

2.3.5 Administrativa lösningar

Naturvårdsverket föreslår att jakt i Sveriges ekonomiska zon upplåts genom anmälan. Skälen för det är dels att jakten endast omfattar säl, där formerna för jaktens bedrivande regleras i Naturvårdsverkets beslut och dels att alla EU- och EES-medborgare ska erbjudas möjlighet att jaga i zonen. Ett alternativ till anmälningsplikt skulle kunna vara att upplåtelsen sker efter tillstånd. Det skulle dock förutsätta att det finns relevanta kriterier som ska prövas i ett tillståndsförfarande, något som Naturvårdsverket bedömer inte finns när det gäller jakt på säl i den ekonomiska zonen. Det finns därmed inget tydligt behov av att ange villkor för jakten i det enskilda fallet. Skulle det visa sig att anmälningsskyldighet och generella beslut om säljakt (eller eventuella föreskrifter i händelse av framtida licensjakt) är uppenbart otillräckliga för att reglera detaljerna i den jakt som bedrivs i den

ekonomiska zonen kan man i ett senare skede införa en tillståndsplikt för jakt i zonen.

Ett annat alternativ skulle vara att upplåta jakträtten utan några andra krav än jägarexamen, vapenlicens och betald viltvårdsavgift. Naturvårdsverket bedömer dock att det inte är lämpligt att öppna ett så stort område som den ekonomiska zonen för jakt utan att samtidigt säkerställa en möjlighet till överblick över hur omfattande den jakten blir. En anmälningsskyldighet är därför en rimlig motprestation för möjligheten att jaga i ekonomisk zon.

Genom att särskild anmälan ska göras till jaktkortsregistret (och för respektive sälart, som förekommer i olika, endast delvis överlappande vatten) och att Naturvårdsverket ska upprätta ett register över anmälningarna, går det att i stora drag bedöma hur stort intresset är för jakt i olika delar av den ekonomiska zonen. Detta kan i sin tur utgöra underlag för eventuella justeringar i hur zonen upplåts för jakt och vilka administrativa rutiner som kan vara ändamålsenliga i händelse av framtida licensjakt efter säl. Vidare finns registreringen till för att Naturvårdsverket och andra myndigheter enkelt ska kunna nå ut med viktig information om jakten om så behövs.

Naturvårdsverket bedömer inte att det är rimligt att avgiftsbelägga jakt på säl i den ekonomiska zonen. Skälen för det är bland annat att någon särskild avgift inte krävs för att jaga säl i vatten inom Sveriges territorium och att det är fråga om skydds jakt som syftar till att begränsa skador på fiskenäringen. Anmälningsförfarandet innebär inte heller några betydande kostnader för myndigheternas handläggning som behöver täckas av en avgift. Om det i framtiden blir aktuellt med licensjakt på säl kan en avgift övervägas, men formerna för det behöver i så fall utredas närmare.

2.4 Konsekvenser

2.4.1 Konsekvenser för natur- och viltvården

Att tillåta jakt på säl i den ekonomiska zonen innebär en utökning av den jaktbara arealen när det gäller säl. Bestämmelserna kring skydds- eller licensjakt förväntas inte på något avgörande sätt att skilja sig från de som kommer att gälla i territorialhavet. Naturvårdsverket bedömer att skydds jakt på säl även framöver främst kommer att ske i territorialhavet då de flesta rapporterade sälskador kommer därifrån. Då besluten om skydds jakt förutsätter att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus och noga reglerar hur många sälar som får fällas i ett visst område bedöms det inte finnas någon risk för negativ påverkan på sälarternas bevarandestatus till följd av att den ekonomiska zonen öppnas för jakt. De särskilda populationer eller underarter som finns av knobbsäl i Östersjön och gräsäl på västkusten är undantagna när det gäller

skydds jaktbesluten och bedöms inte påverkas alls då de inte huvudsakligen har sin hemvist i den ekonomiska zonen.

Om licensjakt efter säl tillåts kommer det alltså att ske under reglerade förhållanden och med någon form av tak för avskjutningsnivåerna. Då ingen licensjakt sker för närvarande går det inte att bedöma exakt hur formerna för sådan jakt kommer att regleras. Naturvårdsverket bedömer dock att en sådan jakt kommer att regleras med tydligt fokus på att inte äventyra sälarternas bevarandestatus i olika vatten. Att den ekonomiska zonen öppnas för jakt innebär inte med nödvändighet att jakttrycket blir hårdare eller att risken för störning på enskilda sälbestånd blir oacceptabelt hög.

2.4.2 Konsekvenser för fisket

En utökad rätt att bedriva skydds jakt efter säl torde inte vara negativ för yrkesfisket. Även om pelagiska fiskemetoder (till exempel trålning) används i högre grad i den ekonomiska zonen än närmare kusten och även om sådana är mindre skadedrabbade än fasta redskap så förekommer skador som nämnts även i delar av zonen. Hur effektiv skydds jakten är när det gäller att minska sälskadorna är dock svårbedömt och kan inte göras endast utifrån antalet fällda sälar i eller i närheten av den ekonomiska zonen. Viktigare är nog själva principen om att ha rätt att freda de redskap man fiskar med även utanför territorialhavet. Att tillåta skydds jakt i Sveriges ekonomiska zon innebär en laglig möjlighet att freda sina fiskeredskap, vilket kan bidra till legitimitet för sälförvaltningen i stort.

Det är svårt att bedöma konsekvenserna för yrkesfisket av eventuell licensjakt på säl i den ekonomiska zonen. I den mån sådan jakt har populationsbegränsande effekt i de delar av zonen där skador uppstår kan det göra skillnad, men det kan lika gärna vara verkningslöst om licensjakten sker någon annanstans. Sälar kan röra sig över stora områden och licensjakt kommer sannolikt i mindre utsträckning att riktas mot specialiserade individer som orsakar skada på fiskeredskap. Det har påpekats att intresset för licensjakt efter säl kan vara särskilt stort i Bottenviken där isförhållandena mer regelbundet skulle tillåta jakt utan båt efter sälar på isen. Detta område sammanfaller av allt att döma inte med de områden där skador har rapporterats under senare tid.

2.4.3 Konsekvenser för jakten

Den ekonomiska zonen utgörs uteslutande av öppet vatten. Jakt i ekonomisk zon innebär därför jakt på öppet hav eller i vissa fall på is under ibland krävande och inte alldeles riskfria förhållanden. För att bedriva sådan jakt krävs goda kunskaper, båt och annan utrustning som är lämpad för området. Isläget varierar kraftigt från år till år och från norr till söder, med en maximal isutbredning under perioden januari-mars. Söder om Ålands hav smälter isen i början av april. I början av maj finns det vanligen bara is i de

norra delarna av Bottenviken²². Jaktmöjligheterna och förutsättningarna kommer därmed att variera från år till år.

När det gäller skydds jakt får sådan endast bedrivas i direkt anslutning till plats där fiske bedrivs, vilket som konstaterats ovan, i den ekonomiska zonen innebär jakt från båt. Det återstår att se hur stort intresse som finns för skydds jakt från båt på öppet hav men man kan anta att det är ett förhållandevis litet antal jägare och fiskare som har utrustning och intresse för sådan jakt. Man kan också anta att det främsta intresset för sådan jakt kommer att finns utanför syd- och sydostkusten där antalet rapporterade sälskador är som störst.

Genom att uppgifter om fullgjord anmälan föreslås finnas direkt på jaktkortet bedöms inget extra moment av betydelse uppstå för de jägare som vill jaga i den ekonomiska zonen. Anmälningsplikten kan enkelt fullgöras genom en inloggning med bank-ID och det gäller bara att komma ihåg att också göra denna anmälan inför jakt i zonen i de fall man redan tidigare har betalt viltvårdsavgiften och erhållit statligt jaktkort. Att jaktkortet ska medföras vid sådan jakt skiljer sig inte från vad som gäller vid annan jakt.

Om licensjakt efter säl införs kan det under vissa tidsperioder finnas goda jaktmöjligheter i den ekonomiska zonen, särskilt på is. Möjligheten till licensjakt på is är avhängigt hur sådana beslut utformas. Det är dock rimligt att anta att sådan jakt inte kommer att vara styrd endast till platser där fiske bedrivs och att detta ger större frihetsgrader när det gäller att välja ett lämpligt område för jakten. Det har framförts att det framför allt är licensjakt på säl under isade förhållanden som kommer att stå för det jaktliga värdet i den ekonomiska zonen. Om sådan jakt blir tillåten kan man anta att det största intresset finns i Bottenviken och Bottenhavet.

Med Naturvårdsverkets förslag kommer det att vara möjligt för till exempel finländska jägare att efter anmälan jaga säl i Sveriges ekonomiska zon, medan det krävs tillstånd för svenska jägare som vill jaga i Finlands ekonomiska zon. Naturvårdsverket bedömer dock inte att dessa skillnader har någon avgörande betydelse för jaktens utövande. Det behöver heller inte ses som en nackdel att ha relativt generösa regler för vem som får jaga i Sveriges ekonomiska zon då intresset för säljakt generellt är lågt.

2.4.4 Konsekvenser för myndigheter

Om jakträtt för säl upplåts i den ekonomiska zonen kommer formerna för sådan jakt att närmare regleras i beslut av Naturvårdsverket. Eftersom förhållandena i den ekonomiska zonen kan skilja sig från territorialhavet kan särskilda beslut behöva fattas för zonen. Rutinerna för skydds jaktbeslut är dock sedan flera år utarbetade och att öppna den ekonomiska zonen för

---

²² <http://sv.ilmatieteenlaitos.fi/isvintern-pa-ostersion>

jakt på säl bedöms därför inte innebära något betydande merarbete för Naturvårdsverket.

Det uppstår ett behov av att bygga in funktioner kring jaktkortsregistret så att anmälan kan göras över webben och att uppgifter om anmälningar kan sparas i registret. Kostnaden för detta merarbete bedöms bli måttlig och av engångskaraktär.

Kustbevakningen får genom förslagen ansvar för tillsyn av den jakt som kommer att bedrivas i den ekonomiska zonen. I förhållande till den jaktansträngning och det jakttryck som råder i territorialhavet bedöms dock tillsynsbehovet i den ekonomiska zonen vara måttligt. Med stöd av Naturvårdsverkets registerhållning kan tillsynen i viss mån riktas mot de områden där intresset för säljakt är störst. Med hänsyn till detta bedömer inte Naturvårdsverket att merarbetet för Kustbevakningen blir betydande.

3 Författningsförslag

3.1 Förslag till ändringar i lagen (1992:1140) om Sveriges ekonomiska zon

Nuvarande lydelse	Förslag
	<p>4 a §</p> <p><i>I fråga om jakt i den ekonomiska zonen gäller jaktlagen (1987:259) och de bestämmelser som utfärdats med stöd av jaktlagen.</i></p>
<p>5 §</p> <p>I fråga om andra verksamheter och åtgärder än sådana som avses i 4 § krävs det tillstånd av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer för att i den ekonomiska zonen [...]</p>	<p>5 §</p> <p>I fråga om andra verksamheter och åtgärder än sådana som avses i 4 § och 4 a §§ krävs det tillstånd av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer för att i den ekonomiska zonen [...]</p>

3.2 Förslag till ändring i förordningen (1992:1226) om Sveriges ekonomiska zon

Nuvarande lydelse	Förslag
<p>8 §</p> <p>Kustbevakningen skall till skydd för den marina miljön utöva tillsyn över sådana verksamheter som avses i 5 och 9 §§ lagen (1992:1140) om Sveriges ekonomiska zon i enlighet med vad som sägs i 11--14 §§ samma lag.</p>	<p>8 §</p> <p>Kustbevakningen <i>ska</i> till skydd för den marina miljön utöva tillsyn över sådana verksamheter som avses i 4a, 5 och 9 §§ lagen (1992:1140) om Sveriges ekonomiska zon i enlighet med vad som sägs i 11--14 §§ samma lag.</p>

3.3 Förslag till ändringar i jaktlagen (1987:259)

Nuvarande lydelse	Förslag
<p>1 §</p> <p>Denna lag gäller viltvården, rätten till jakt och jaktens bedrivande inom svenskt territorium samt frågor som har samband därmed.</p> <p>Lagen gäller också i de fall som anges särskilt</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. inom Sveriges ekonomiska zon, 2. beträffande jakt från svenskt fartyg på det fria havet utanför den ekonomiska zonen, 3. beträffande jakt från svenskt luftfartyg över det fria havet utanför den ekonomiska zonen. <p>[...]</p>	<p>1 §</p> <p>Denna lag gäller viltvården, rätten till jakt och jaktens bedrivande inom svenskt territorium <i>och inom Sveriges ekonomiska zon</i> samt frågor som har samband därmed.</p> <p>Lagen gäller också i de fall som anges särskilt</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. beträffande jakt från svenskt fartyg på det fria havet utanför den ekonomiska zonen, 2. beträffande jakt från svenskt luftfartyg över det fria havet utanför den ekonomiska zonen. <p>[...]</p>
<p>3 §</p> <p>Viltet är fredat och får jagas endast om detta följer av denna lag eller av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen. När viltet är fredat, gäller fredningen också dess ägg och bon.</p> <p>Detta gäller även inom Sveriges ekonomiska zon.</p>	<p>3 §</p> <p>Viltet är fredat och får endast jagas om det följer av denna lag eller av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen. När viltet är fredat, gäller fredningen också dess ägg och bon.</p>
	<p>12 a §</p> <p><i>Jakträtt för jakt efter säl i Sveriges ekonomiska zon upplåts genom anmälan. Jakträtten upplåts till medborgare i EU eller land som tillhör det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-land).</i></p>

<p>45 § Till böter döms den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet</p> <p>[...]</p> <p>2. underlåter att fullgöra anmälningsskyldigheten enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 26 § första stycket 1, 2 eller 3 om gärningen inte är belagd med straff i lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott,</p> <p>[...]</p>	<p>45 § Till böter döms den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet</p> <p>[...]</p> <p>2. underlåter att fullgöra anmälningsskyldigheten enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av <i>12 a § eller 26 §</i> första stycket 1, 2 eller 3 om gärningen inte är belagd med straff i lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott,</p> <p>[...]</p>
---	---

3.4 Förslag till ändringar i jaktförordningen (1987:905)

Nuvarande lydelse	Förslag
<p>49 §</p> <p>Den som jagar är skyldig att betala viltvårdsavgift. Avgiften är 300 kr och gäller för ett jaktår.</p> <p>Skyldigheten gäller inte sådan jakt som avses i 28 § eller i punkterna 2-5 i bilaga 4 (skydds jakt i vissa fall) och inte heller sådan jakt som avses i 31 § första stycket (jakt för bl.a. vetenskapliga behov) eller 32 § (ringmärkning m.m.). Avgift behöver inte heller betalas av den som vid jaktårets början är under arton år, om han eller hon då inte har tillstånd att inneha skjutvapen för jaktändamål.</p> <p>Den som avser att bedriva sådan licensjakt efter varg, järv eller lo som avses i 23 c § ska anmäla det till jaktkortsregistret. Naturvårdsverket får medge undantag från anmälningsskyldigheten.</p> <p>Viltvårdsfonden förvaltas av Kammarkollegiet.</p>	<p>49 §</p> <p>Den som jagar är skyldig att betala viltvårdsavgift. Avgiften är 300 kr och gäller för ett jaktår.</p> <p>Skyldigheten gäller inte sådan jakt som avses i 28 § eller i punkterna 2-5 i bilaga 4 (skydds jakt i vissa fall) och inte heller sådan jakt som avses i 31 § första stycket (jakt för bl.a. vetenskapliga behov) eller 32 § (ringmärkning m.m.). Avgift behöver inte heller betalas av den som vid jaktårets början är under arton år, om han eller hon då inte har tillstånd att inneha skjutvapen för jaktändamål.</p> <p>Den som avser att bedriva sådan licensjakt efter varg, järv eller lo som avses i 23 c § <i>eller sådan jakt efter säl i Sveriges ekonomiska zon som avses i 12 a § jaktlagen (1987:259)</i> ska <i>varje jaktår</i> anmäla det till jaktkortsregistret. Naturvårdsverket får <i>avseende sådan jakt som avses i 23 c §</i> medge undantag från anmälningsskyldigheten.</p> <p>Viltvårdsfonden förvaltas av Kammarkollegiet.</p>

<p>51 § Jaktkort tillhandahålls av Naturvårdsverket. Ett jaktkort gäller som bevis för att viltvårdsavgift har betalats. Ett jaktkort ska innehålla uppgifter om den betalandes namn, personnummer och adress. För den som saknar personnummer ska födelsedatum anges.</p>	<p>51 § Jaktkort tillhandahålls av Naturvårdsverket. Ett jaktkort gäller som bevis för att viltvårdsavgift har betalats. Ett jaktkort ska innehålla uppgifter om den betalandes namn, personnummer och adress <i>samt, i tillämpliga fall, om fullgjord anmälan för sådan jakt som avses i 12 a § jaktlagen</i>. För den som saknar personnummer ska födelsedatum anges.</p>
<p>52 f §</p> <p>Naturvårdsverket ska med hjälp av automatiserad behandling föra register över vilka personer som</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. betalat viltvårdsavgift, och 2. avlagt prov som ingår i jägarexamen. <p>[...]</p>	<p>52 f §</p> <p>Naturvårdsverket ska med hjälp av automatiserad behandling föra register över vilka personer som</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. betalat viltvårdsavgift, och 2. avlagt prov som ingår i jägarexamen, 3. <i>anmält jakt efter säl i Sveriges ekonomiska zon.</i> <p>[...]</p>
<p>52 g §</p> <p>Jaktkortsregistret skall ha till ändamål att redovisa vilka personer som betalat viltvårdsavgift. Jägarexamensregistret skall ha till ändamål att underlätta handläggningen av ansökningar om att inneha skjutvapen eller ammunition.</p> <p>[...]</p>	<p>52 g §</p> <p>Jaktkortsregistret skall ha till ändamål att redovisa vilka personer som betalat viltvårdsavgift <i>och vilka som har anmält sådan jakt som avses i 12 a § jaktlagen</i>. Jägarexamensregistret skall ha till ändamål att underlätta handläggningen av ansökningar om att inneha skjutvapen eller ammunition.</p> <p>[...]</p>

<p>Bilaga 1 Definitioner I denna bilaga förstås med [...] kustområde: allt salt eller bräckt vatten samt allt område inom 500 meter från sådant vatten. [...]</p>	<p>Bilaga 1 Definitioner I denna bilaga förstås med [...] Kustområde: allt salt eller bräckt vatten samt allt område inom 500 meter från sådant vatten <i>inom Sveriges territorium</i>. [...]</p>
---	--

3.5 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Bestämmelserna föreslås börja gälla 2018-07-01. Då ingen jakt idag bedrivs i den ekonomiska zonen behövs inga övergångsbestämmelser.

Naturvårdsverket bedömer att det krävs cirka 4 månader framförhållning för att kunna göra de förändringar i jaktkortsregistret som krävs för att kunna ta emot anmälningar för jakt i den ekonomiska zonen.

4 Källförteckning

Art- och habitatdirektivet: Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter.

Danmarks författningssamling. Jagtloven. På www.retsinformation.dk.

Durinck, J. et al. 1994. Important Marine Areas for Wintering Birds in the Baltic Sea. Report to the European Commission.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden.

Finlands författningssamling 28.6.1993/615. Jaktlag.

Fågeldirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EU av den 30 november 2009 (tidigare rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar).

Fördraget om Europeiska Unionens funktionssätt 2012/C 326/01

Havs- och vattenmyndigheten, 2012. Nationell förvaltningsplan för gråsäl i Östersjön.

Havsrättskonventionen: Förenta nationernas havsrättskonvention, 1982.

Helsingforskonventionen: Konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö, 1992.

Miljö- och jordbruksutskottets betänkande 2008/09: MJU3. Miljöskyddet i Sveriges ekonomiska zon.

Naturvårdsverket, 2013. Hemställan om tillägg i offentlighets- och sekretesslagen samt jaktförordningen rörande jaktkorts- och jägarexamensregistren. Dnr. NV-07088-13

Naturvårdsverket, 2013. Redovisning av regeringsuppdrag om hur licensjakt på säl bör utformas samt hur skyddsjakten kan effektiviseras. Dnr. NV-00327-13

Naturvårdsverket, 2015. Strategi för svensk viltförvaltning. Redovisning av regeringsuppdrag. Dnr. NV-00303-15

Ospar-konventionen: Konventionen om skydd av den marina miljön i Nordostatlanten, 1992.

Proposition 1992/93:54 om en svensk ekonomisk zon.

Regeringen, 2012. Översyn jaktlagsstiftningen. Kommittédirektiv 2012:77.

SFS 1982:395. Lag om Kustbevakningens medverkan vid polisiär övervakning.

SFS 1987:259. Jaktlag.

SFS 1987:905. Jaktförordning.

SFS 1992:1140. Lag om Sveriges ekonomiska zon.

SFS 1992:1226. Förordning om Sveriges ekonomiska zon.

SFS 2007:853. Förordning (2007:853) med instruktion för Kustbevakningen

SOU 2010:91. Planering på djupet – fysisk planering av havet, betänkande av Havsplaneutredningen.